

[Christen Christensen.]

gøre disse Kontrakter usikre ved, at man udsætter dem for at blive bedømt efter Retsforhold, som man skaber ved nu at vedtage en Lov. Dette bringer Usikkerhed ind i Forholdet, og det vil aldrig kunne undgaas, at Realkrediten tager Skade deraf.

Hvad jeg her har udtalt henvendt til det ærede Medlem Hr. Bording, kan ogsaa betragtes som Svar paa de Betragtninger, som er gjort gældende af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen med Hensyn til dette Emne. Jeg kan ikke være enig med ham i, at Lovgivningsmagten har Ret til at forandre saadanne Forhold, saaledes at det faar tilbagevirkende Kraft, og saaledes at det kan komme til at virke paa Forhold, som lovligt og gyldigt er indgaaet under helt andre Forudsætninger. Det er mig ubegribeligt, at man kan hævde dette uden samtidig at indrømme, at der i Fremtiden vil komme en Usikkerhed over Realkrediten, som vil komme til at virke til meget større Skade, end man er i Stand til at overse nu.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen bebrejdede mig, at jeg havde sagt, at Landbruget ønskede ikke Statsgaver, men Hjælp; saadant noget, sagde det ærede Medlem, er Lyrik og har ingen Sangbund i Virkeligheden. Selv om jeg ikke vil paastaa, at jeg er den eneste rette Talsmand for Landbruget, maa jeg dog mene, at jeg har ramt det centrale i Landbrugets Betragtninger. Jeg ved ikke bedre end, at det offentligt er udtalt i Landmændenes kompetente Forsamlinger, at det, de ønskede, var ikke Almisse, men Hjælp til Selvhjælp. Derfor tror jeg, man vedblivende er berettiget til at nære den Opfattelse, at det, som Landbruget ønsker, er Hjælp og ikke Gaver.

Og jeg tror da ogsaa, at de Lovforslag, som Regeringen har fremsat, indeholder en Hjælp til Selvhjælp til Landbruget, og jeg tror, de vil kunne komme til at betyde ikke saa lidt. Jeg synes ikke, der er nogen som helst Grund til at undervurdere den Betydning, de kan faa. Naar det særlig fremhæves, at det er Prioritetsgælden, som trykker mest, vil jeg ingenlunde benægte, at Prioritetsgælden øver et betydeligt Tryk paa det virkende Landbrug, men jeg ser heller ikke rettere end, at disse Lovforslag, i Særdeleshed de Forslag, som tager Sigte paa at skaffe Midler til Opnaaelse af Akkord, meget vel ogsaa tager Hensyn til en Ordning af Prioritetsforholdene.

Det er jo saaledes, at jo mere man vil hævde, at Prioritetsgælden overstiger Pante-

sikkerheden, des mere maa man være klar over, at Kreditorerne er lette at faa i Tale ad Frivillighedens Vej. Derfor tror jeg, at naar Akkordudvalgene faar disse Forslag til Behandling, vil de i mangfoldige Tilfælde være i Stand til at faa inddraget Prioritetsgælden under Akkordordningen frivilligt fra Kreditorernes Side, idet disse vil være klare over, at de staar sig ved at indlade sig i en saadan Forhandling. Der er jo ikke en Pantekreditor, der ikke ved, at naar hans Prioritet til Dels svæver i Luften, vil han være meget bedre tjent med at modtage en større eller mindre Dividende end med at lade det hele gaa, saaledes at Akkordforsøget strander, Ejendommen gaar til Tvangsauktion og Prioriteten ekstingveres ved et lavere Auktionsbud. Derfor tror jeg, at disse Lovforslag virkelig kan blive en Hjælp til Selvhjælp for Landbruget.

Det ærede Medlem Hr. Bording sagde i sin Ordførertale, at der var tre Faktorer, som vilde bevirke, at man kunde afbøde Krisen indenfor Landbruget nogenlunde. Disse tre Faktorer, sagde det ærede Medlem, var først Akkordudvalgene, dernæst Pengemidler og for det tredje Ordning af Prioritetsgælden. I Fjor fik vi Akkordudvalgene, og nu vil vi kunne faa Pengemidler, hvis Ministerens Lovforslag vedtages. Men jeg hævder yderligere, at vi vil kunne faa en rimelig Ordning af Prioritetsgælden i mangfoldige Tilfælde, netop ved at vedtage dette Lovforslag, idet, som jeg før hævdede, Prioritetsgældens Ordning lige saavel og bedre kan ske ad Frivillighedens Vej som i Kraft af bindende Lovforskrifter om dens Nedskæring. Jeg er derfor fuldstændig klar over, at der i disse Forslag ligger en udstrakt hjælpende Haand til Landbruget, vel ikke saaledes, at der kan raades Bod paa alt, men dog saaledes, at det i mange Tilfælde nok vil vise sig at faa sin store Betydning.

Jeg skal til Slut gøre en Bemærkning vedrørende det af det ærede Medlem Hr. Olav Olsen anførte. Det ærede Medlem mente, at der kunde være Trang til, at disse Pengemidler anvendtes ogsaa paa anden Maade end til Laan til dem, der fik Akkord. Jeg vil antage, at vi i det Udvalg, der formentlig vil blive nedsat om disse Sager, kan drøfte dette Spørgsmaal videre. Jeg har i min første Tale om disse Lovforslag hævdet den Anskuelse, at der kunde forekomme andre Tilfælde end de i Lovforslaget nævnte, hvor det vilde være saare gavnligt, om man ogsaa kunde bringe disse Midler til Anvendelse, idet jeg anførte, at der kunde være Tale om, at Folk, som havde faaet deres Bo under Konkursbehandling, kunde komme